

תוכנה 1 בשפת Java

שיעור מספר 3: "מחלקות וטיפוסים"

בית הספר למדעי המחשב
אוניברסיטת תל אביב

על סדר היום

■ בוחן נהלים – נפתח בשבוע שעבר – יש להשלים עד 04.04
בציון 100.

■ משתני מחלקה – המשך משבוע שעבר.

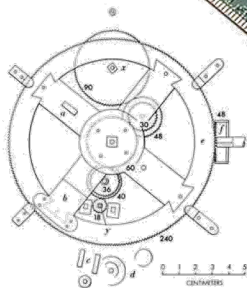
■ מודל הזיכרון של Java

■ Heap and Stack

■ העברת ארגומנטים

■ עצמים ושירותי מופע

■ עבודה עצמית

משתני מחלקה

- עד כה ראינו משתנים מקומיים – משתנים זמניים המוגדרים בתוך מתודה, בכל קריאה למתודה הם נוצרים וביציאה ממנה הם נהרסים
- ב Java ניתן גם להגדיר **משתנים גלובליים** (global variables)
  - מכונים שדות סטטיים (static fields/members)
- משתנים אלו יוגדרו בתוך גוף המחלקה אך מחוץ לגוף של מתודה כלשהי, ויסומנו ע"י המציין **static**.
  - יכולה להיות ניראות שונה (public/private)

משתני מחלקה לעומת משתנים מקומיים

- משתנים אלו, שונים ממשתנים מקומיים בכמה מאפיינים:
  - **תחום הכרות:** כתלות בנראות (נראה נראויות שונות בהמשך הקורס), מוכרים בכל הקוד, ולא רק בתוך פונקציה מסויימת.
  - **משך קיום:** אותו עותק של משתנה נוצר בזמן טעינת הקוד לזיכרון ונשאר קיים בזיכרון התוכנית כל עוד המחלקה בשימוש
  - **אתחול:** משתנים סטטיים מאותחלים בעת יצירתם. אם המתכנת לא הגדירה להם ערך אתחול - יאותחלו לערך ברירת המחדל לפי טיפוסם (0, false, null)
  - **הקצאת זיכרון:** הזיכרון המוקצה להם נמצא באזור ה Heap (ולא באזור ה- Stack)

נשתמש במשתנה גלובלי `counter` כדי לספור את מספר הקריאות למתודה `m()`:

```
public class StaticMemberExample {  
  
    public static int counter; //initialized by default to 0;  
  
    public static void m() {  
        int local = 0;  
        counter++;  
        local++;  
        System.out.println("m(): local is " + local +  
            "\tcounter is " + counter);  
    }  
  
    public static void main(String[] args) {  
        m();  
        m();  
        m();  
        System.out.println("main(): m() was called " +  
            counter + " times");  
    }  
}
```

העברת ארגומנטים

- כאשר מתבצעת קריאה לשרות, ערכי הארגומנטים נקשרים לפרמטרים הפורמליים של השרות לפי הסדר, ומתבצעת השמה לפני ביצוע גוף השרות.
- בהעברת ערך לשרות הערך **מועתק** לפרמטר הפורמלי
- צורה זאת של העברת פרמטרים נקראת **call by value**
- כאשר הארגומנט המועבר הוא **הפנייה** (התייחסות, reference) העברת הפרמטר **מעתיקה את התייחסות**.
  - בשפות תכנות אחרות ניתן לבצע העברה של המצביע עצמו

ב Java גם **reference מועבר by value**

העברת פרמטרים by value

- העברת פרמטרים by value (ע"י העתקה) יוצרת מספר מקרים מבלבליים, שידרשו מאיתנו הכרות מעמיקה יותר עם מודל הזיכרון של Java
- למשל, מה מדפיס הקוד הבא?

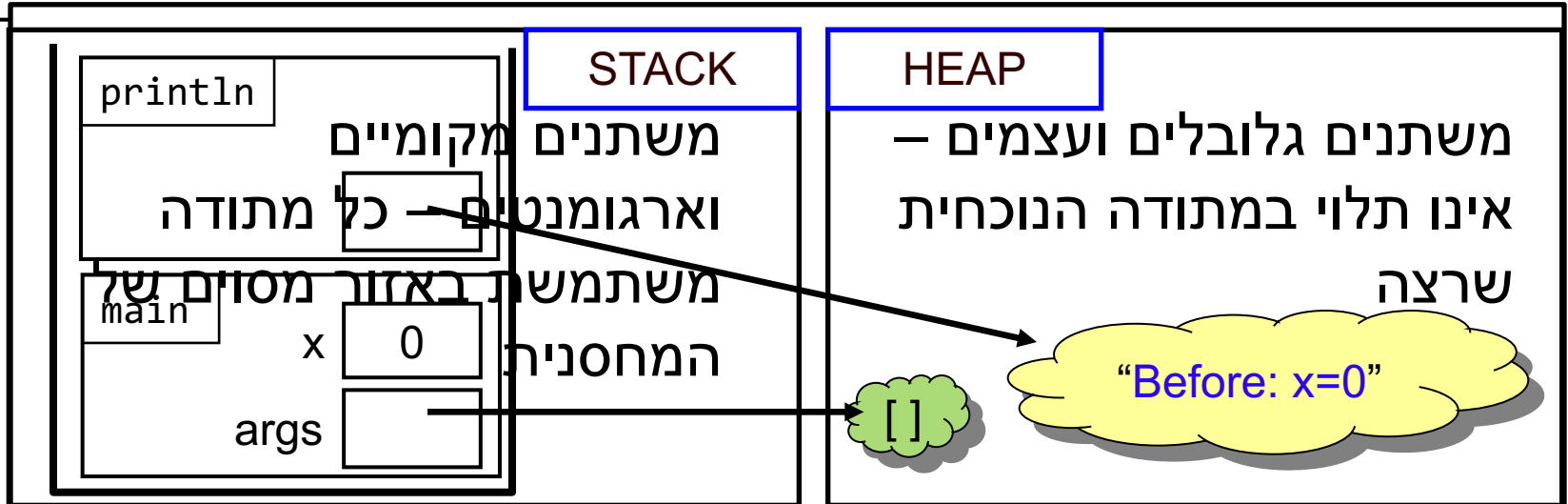
```
public class CallByValue {  
  
    public static void setToFive(int arg) {  
        arg = 5;  
    }  
  
    public static void main(String[] args) {  
        int x = 0;  
        System.out.println("Before: x=" + x);  
        setToFive(x);  
        System.out.println("After: x=" + x);  
    }  
}
```

מודל הזיכרון של Java

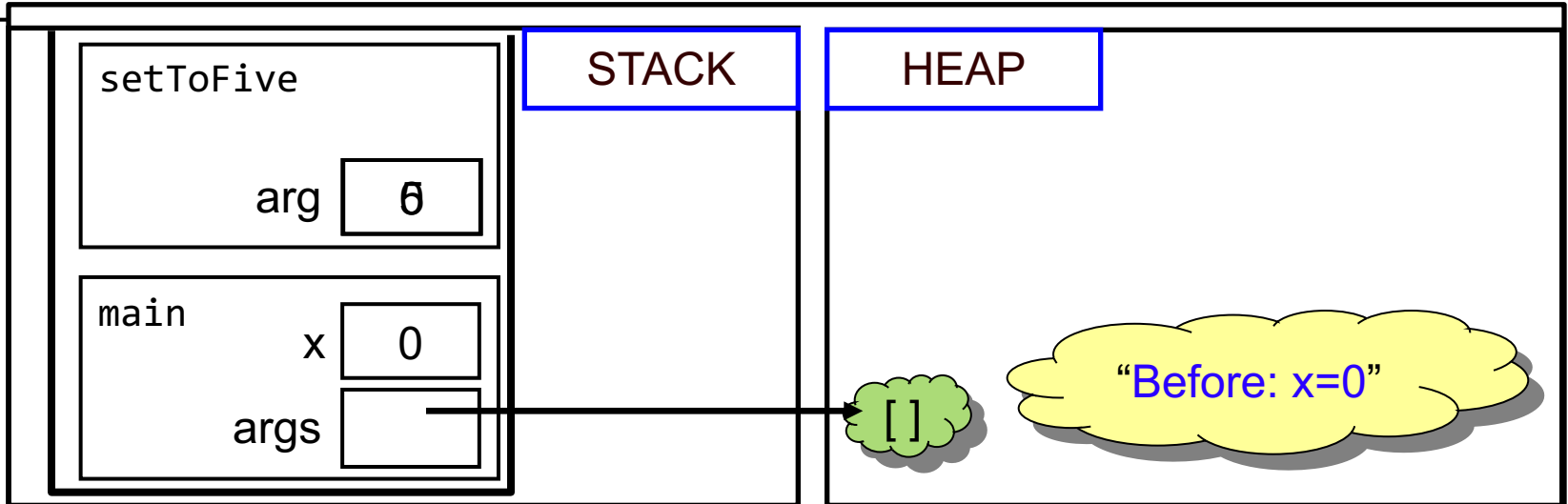
Primitives by value


```
public class CallByValue {  
  
    public static void setToFive(int arg) {  
        arg = 5;  
    }  
  
    public static void main(String[] args) {  
        int x = 0;  
        System.out.println("Before: x=" + x);  
        setToFive(x);  
        System.out.println("After: x=" + x);  
    }  
}
```

CODE

Primitives by value


```
public class CallByValue {
```

```
    public static void setToFive(int arg) {
        arg = 5;
    }
```

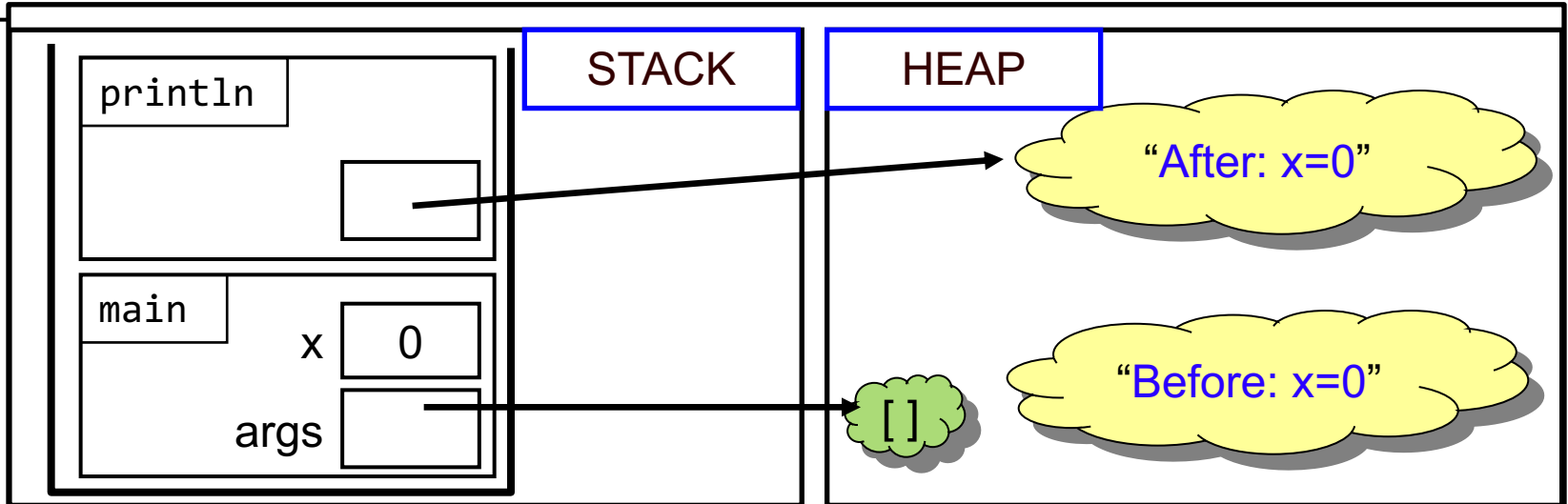
```
    public static void main(String[] args) {
        int x = 0;
        System.out.println("Before: x=" + x);
        setToFive(x);
        System.out.println("After: x=" + x);
    }
```

```
}
```

CODE

לאחר שה `setToFive` סיימת
את ריצתה ממקום שאתה קנה
עברה עלה ל `Stack` ושחרר

Primitives by value


```
public class CallByValue {  
  
    public static void setToFive(int arg) {  
        arg = 5;  
    }  
  
    public static void main(String[] args) {  
        int x = 0;  
        System.out.println("Before: x=" + x);  
        setToFive(x);  
        System.out.println("After: x=" + x);  
    }  
}
```

CODE

לאחר ש `main` מסתיים את
איתות מקום שמה וקצה
עבורה על ה- `Stack` משוחרר

שמות מקומיים

- בדוגמא ראינו כי הפרמטר הפורמלי `arg` קיבל את הערך של הארגומנט `x`
- בחירת השמות השונים אינה משמעותית - יכולנו לקרוא לשני המשתנים באותו שם ולקבל התנהגות זהה
- שם של משתנה מקומי **מסתיר** משתנים בשם זהה הנמצאים בתחום עוטף או גלובלים
  - נראה את ההתנהגות הזו בהמשך השיעור, בדוגמא של **בנאים**.
- מתודה מכירה רק משתני מחסנית הנמצאים באזור שהוקצה לה על המחסנית (`frame`)

- מה יקרה אם המשתנה המקומי x שהועבר היה מטיפוס הפנייה? למשל, מה מדפיס הקוד הבא?

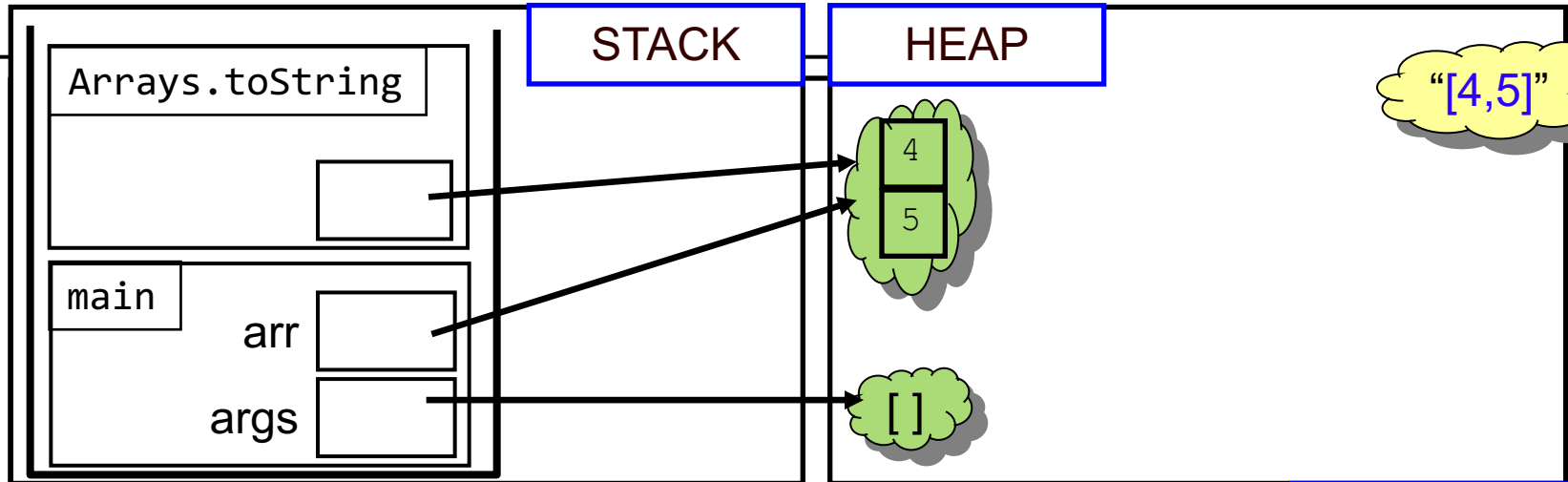
```
import java.util.Arrays; //explained later...

public class CallByValue {

    public static void setToZero(int [] arr){
        arr = new int[3];
    }

    public static void main(String[] args) {
        int [] arr = {4,5};
        System.out.println("Before: arr=" + Arrays.toString(arr));
        setToZero(arr);
        System.out.println("After: arr=" + Arrays.toString(arr));
    }
}
```

Reference by value

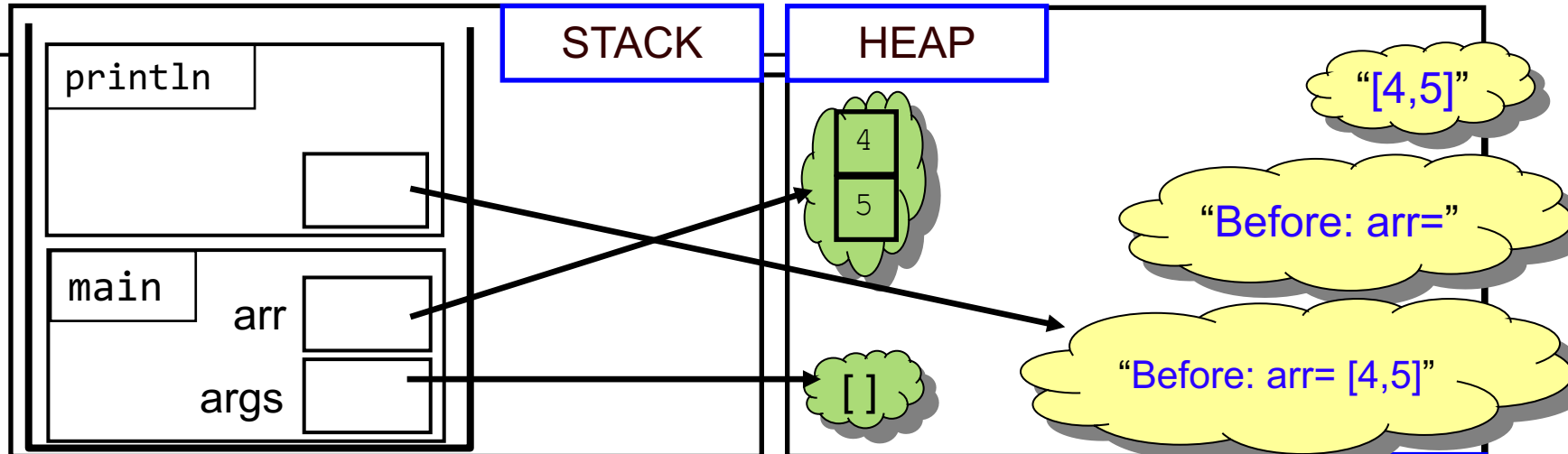
```
public class CallByValue {
```

```
    public static void setToZero(int [] arr){  
        arr = new int[3];  
    }
```

```
    public static void main(String[] args) {  
        int [] arr = {4,5};  
        System.out.println("Before: arr=" + Arrays.toString(arr));  
        setToZero(arr);  
        System.out.println("After: arr=" + Arrays.toString(arr));  
    }  
}
```

CODE

Reference by value


```
public class CallByValue {
```

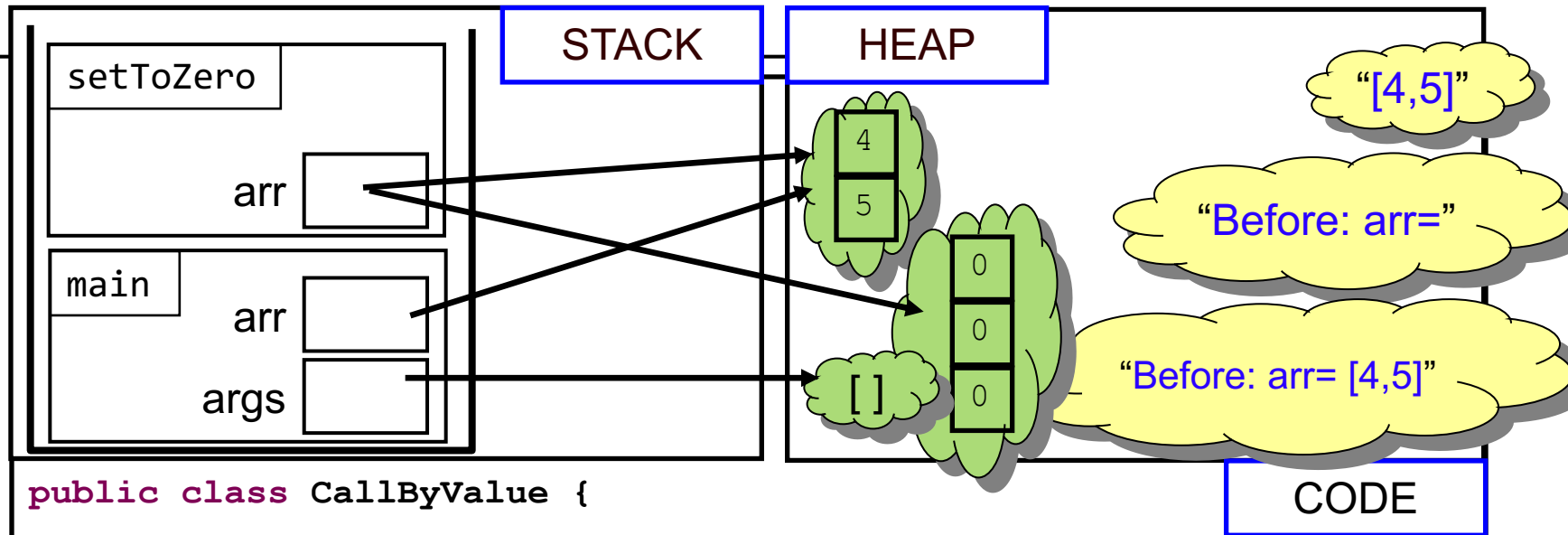
```
    public static void setToZero(int [] arr){  
        arr = new int[3];  
    }
```

```
    public static void main(String[] args) {  
        int [] arr = {4,5};  
        System.out.println("Before: arr=" + Arrays.toString(arr));  
        setToZero(arr);  
        System.out.println("After: arr=" + Arrays.toString(arr));  
    }
```

```
}
```

CODE

Reference by value

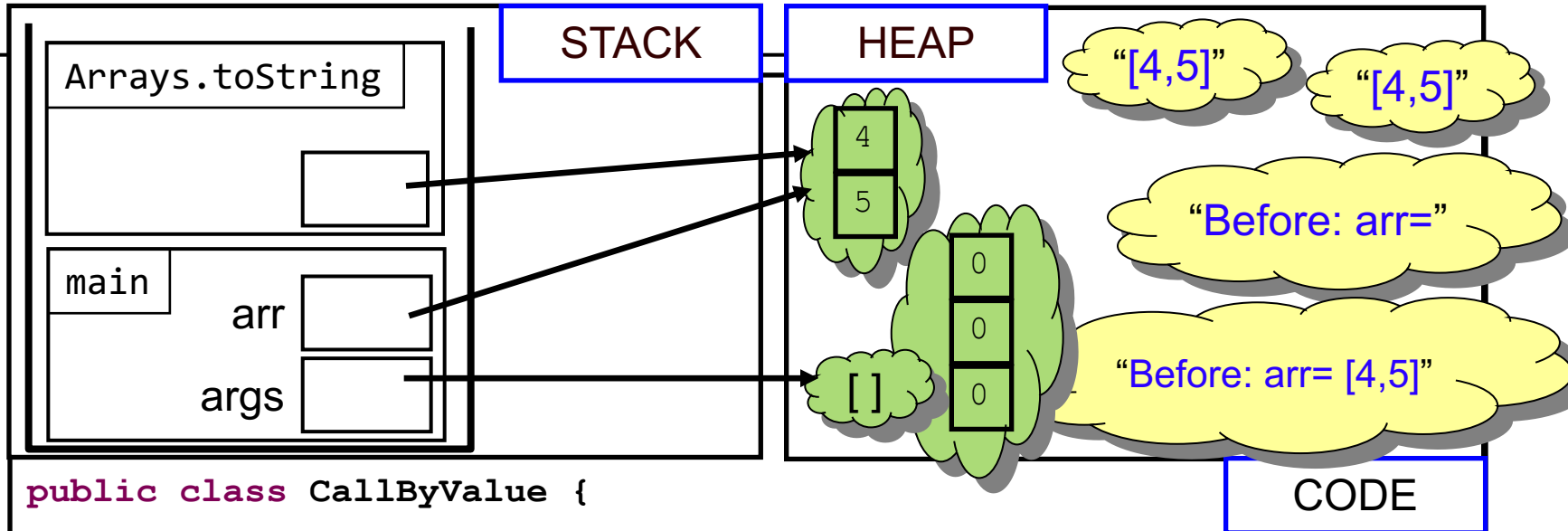
```
public class CallByValue {
```

```
public static void setToZero(int [] arr){  
    arr = new int[3];  
}
```

```
public static void main(String[] args) {  
    int [] arr = {4,5};  
    System.out.println("Before: arr=" + Arrays.toString(arr));  
    setToZero(arr);  
    System.out.println("After: arr=" + Arrays.toString(arr));  
}
```


Reference by value

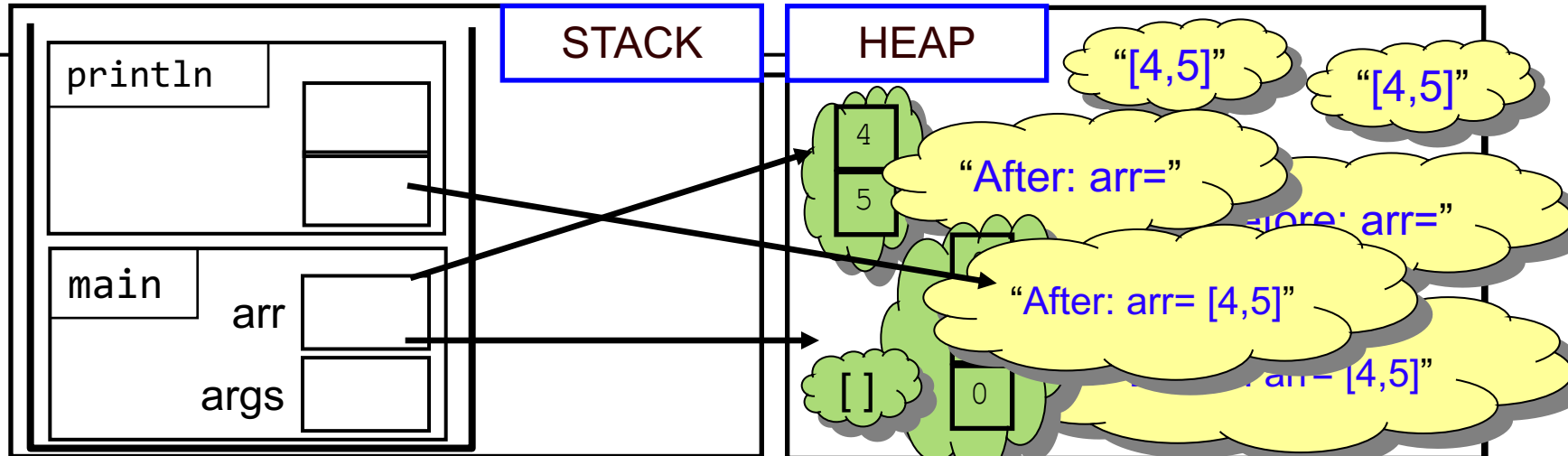
```
public class CallByValue {
```

```
    public static void setToZero(int [] arr){  
        arr = new int[3];  
    }
```

```
    public static void main(String[] args) {  
        int [] arr = {4,5};  
        System.out.println("Before: arr=" + Arrays.toString(arr));  
        setToZero(arr);  
        System.out.println("After: arr=" + Arrays.toString(arr));  
    }
```

```
}
```

Reference by value


```
public class CallByValue {
```

```
    public static void setToZero(int [] arr){  
        arr = new int[3];  
    }
```

```
    public static void main(String[] args) {  
        int [] arr = {4,5};  
        System.out.println("Before: arr=" + Arrays.toString(arr));  
        setToZero(arr);  
        System.out.println("After: arr=" + Arrays.toString(arr));  
    }  
}
```

CODE

הפונקציה הנקראת והעולם שבחוץ

■ בשיטת העברה by value לא יעזור למתודה לשנות את הארגומנט שקיבלה, מכיוון שהיא מקבלת עותק

■ אז איך יכולה מתודה להשפיע על ערכים במתודה שקראה לה?

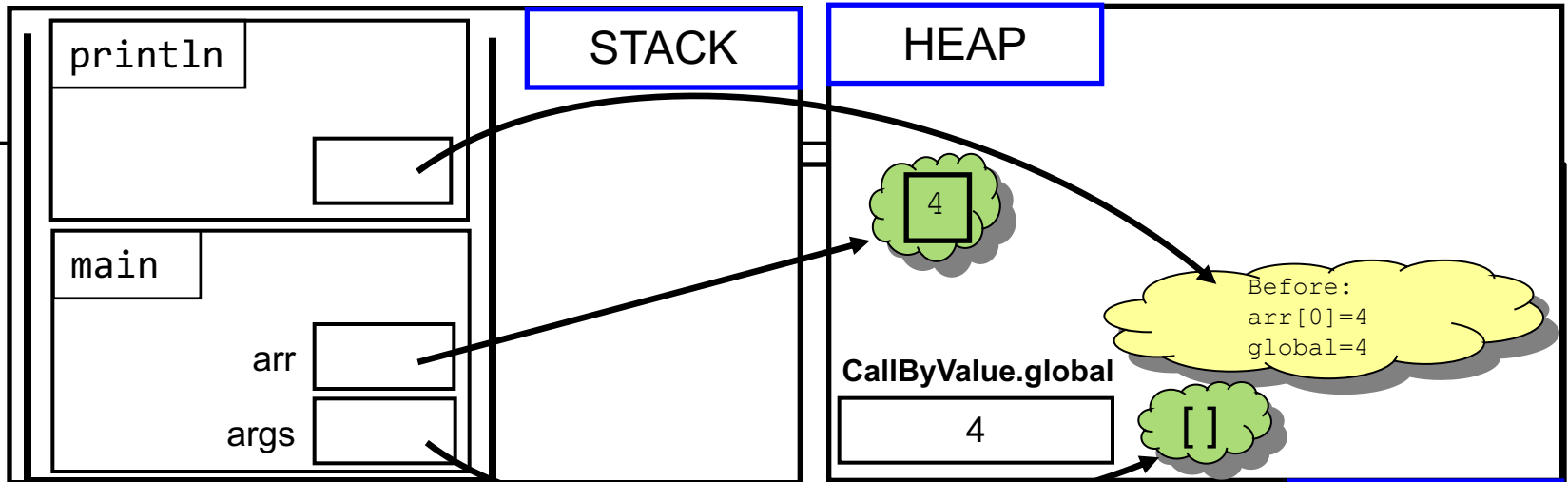
■ ע"י ערך מוחזר

■ ע"י גישה למשתנים או עצמים שהוקצו ב- Heap

■ מתודות שמשנות את תמונת הזיכרון נקראות בהקשרים מסוימים Mutators או Transformers

מה מדפיסה התוכנית הבאה?

```
public class CallByValue {  
  
    public static int global = 4;  
  
    public static int increment(int [] arr){  
        int local = 5;  
        arr[0]++;  
        global++;  
        return local;  
    }  
  
    public static void main(String[] args) {  
        int [] arr = {4};  
        System.out.println("Before: \narr[0]=" + arr[0] +  
                            "\nglobal=" + global);  
        int result = increment(arr);  
        System.out.println("After: \narr[0]=" + arr[0] +  
                            "\nglobal=" + global);  
        System.out.println("result = " + result);  
    }  
}
```


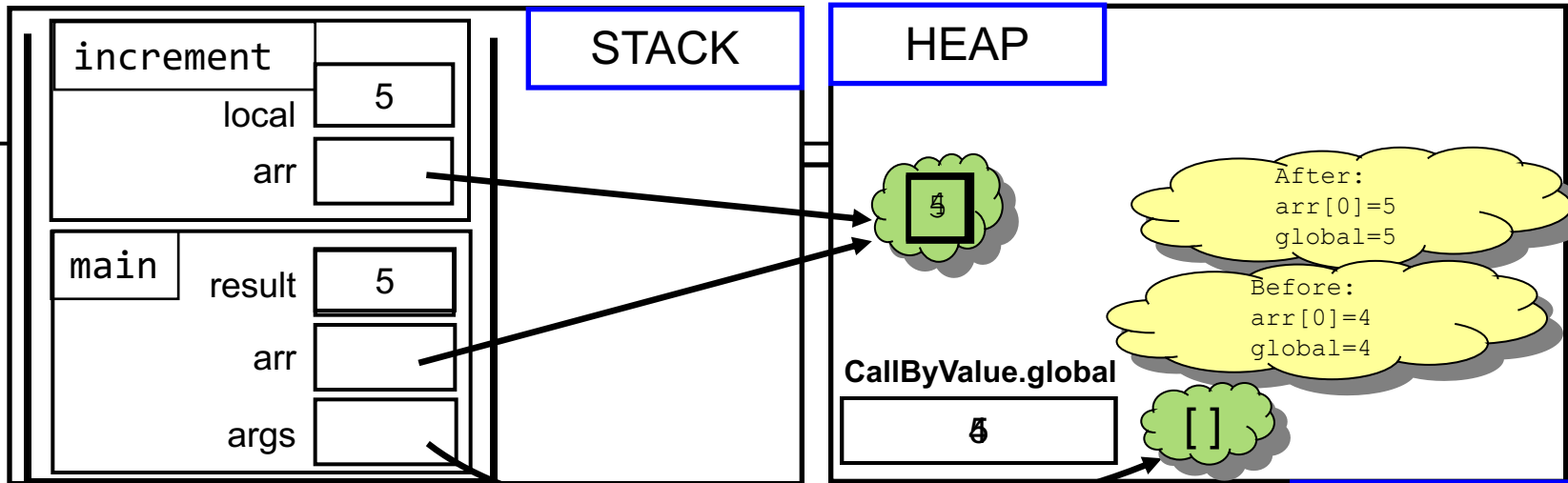
```
public class CallByValue {
```

```
    public static int global = 4;
```

```
    public static int increment(int [] arr){
        int local = 5;
        arr[0]++;
        global++;
        return local;
    }
```

```
    public static void main(String[] args) {
        int [] arr = {4};
        System.out.println("Before:\narr[0]=" + arr[0] + "\nglobal=" + global);
        int result = increment(arr);
        System.out.println("After:\narr[0]=" + arr[0] + "\nglobal=" + global);
        System.out.println("result = " + result);
    }
}
```

CODE

After:
arr[0]=5
global=5

Before:
arr[0]=4
global=4

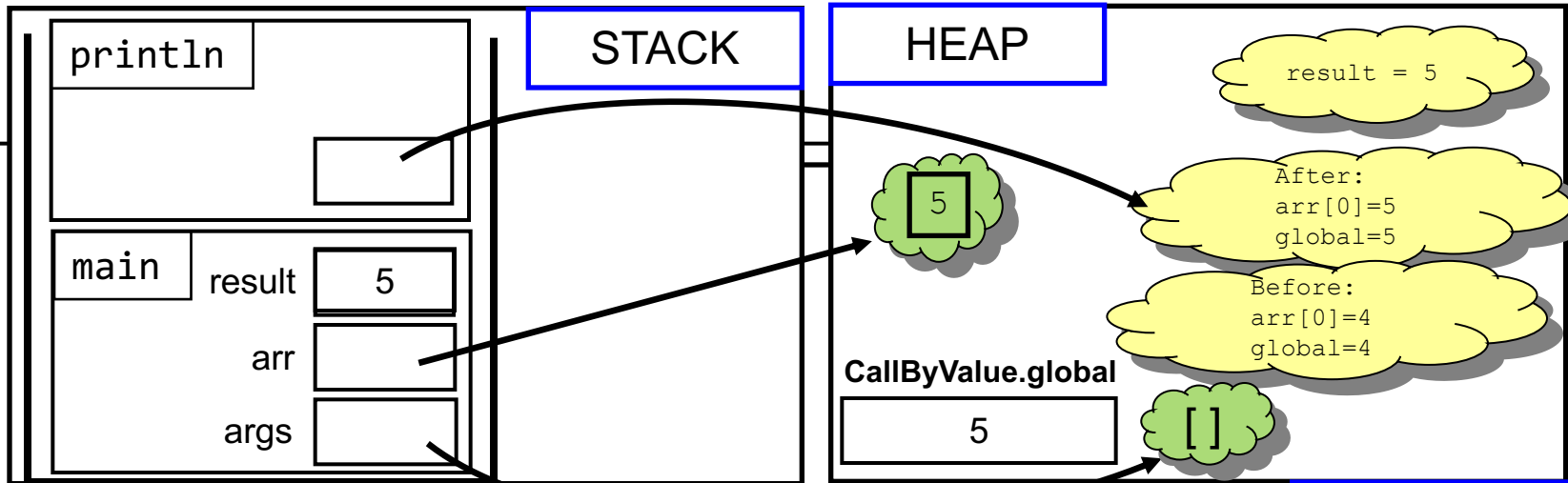
```
public class CallByValue {
```

```
    static int global = 4;
```

```
    public static int increment(int [] arr){
        int local = 5;
        arr[0]++;
        global++;
        return local;
    }
```

```
    public static void main(String[] args) {
        int [] arr = {4};
        System.out.println("Before:\narr[0]=" + arr[0] + "\nglobal=" + global);
        int result = increment(arr);
        System.out.println("After:\narr[0]=" + arr[0] + "\nglobal=" + global);
        System.out.println("result = " + result);
    }
}
```

CODE


```
public class CallByValue {
```

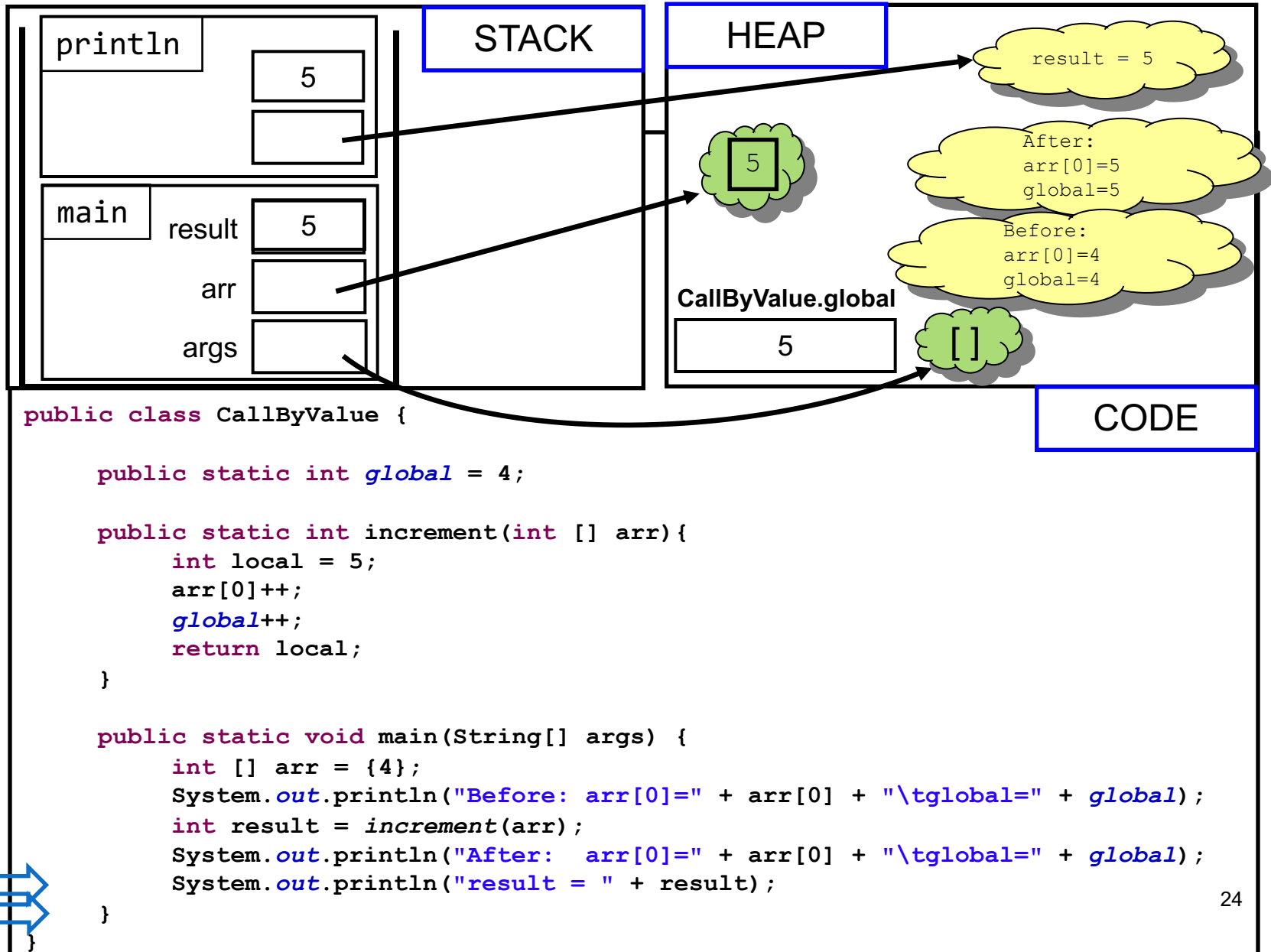
```
    public static int global = 4;
```

```
    public static int increment(int [] arr){
        int local = 5;
        arr[0]++;
        global++;
        return local;
    }
```

```
    public static void main(String[] args) {
        int [] arr = {4};
        System.out.println("Before:\narr[0]=" + arr[0] + "\nglobal=" + global);
        int result = increment(arr);
        System.out.println("After:\narr[0]=" + arr[0] + "\nglobal=" + global);
        System.out.println("result = " + result);
    }
}
```

CODE

Heap, Heap – Hooray!

משתני פלט (Output Parameters)

- איך נכתוב פונקציה שצריכה להחזיר יותר מערך אחד?
  - הפונקציה תחזיר מערך
- ומה אם הפונקציה צריכה להחזיר נתונים מטיפוסים שונים?
  - הפונקציה תקבל כארגומנטים הפניות לעצמים שהוקצו ע"י הקורא לפונקציה (למשל הפניות למערכים), ותמלא אותם בערכים משמעותיים
- ומה קורה אם נרצה שהפונקציה לא תחזיר ערך במקרים מסויימים?
  - המחלקה Optional עוזרת לדמות את ההתנהגות הרצויה, נראה אותה בהמשך הקורס.

גושי אתחול סטטיים

■ ראינו כי אתחול המשתנה הסטטי התרחש מיד לאחר טעינת המחלקה לזיכרון, עוד לפני פונקציית ה `main`

■ ניתן לבצע פעולות נוספות (בדרך כלל אתחולים למניהם) מיד לאחר טעינת המחלקה לזיכרון, פעולות אלו יש לציין בתוך בלוק `static`

■ פרטים נוספים:

<https://docs.oracle.com/javase/tutorial/java/javaOO/initial.html>

תמונת הזיכרון האמיתית

- מודל הזיכרון שתואר כאן הוא פשטני – פרטים רבים נוספים נשמרים על המחסנית וב- Heap
- תמונת הזיכרון האמיתית והמדויקת היא תלוית סביבה ועשויה להשתנות בריצות בסביבות השונות
- נושא זה נידון בהרחבה בקורס "קומפילציה"

Java API

■ ניתן למצוא את התיעוד של כל ספריות ה Java באמצעות javadoc באתר של חברת Oracle.

<https://docs.oracle.com/en/java/javase/17/docs/api/index.html>

מחלקות כטיפוסי נתונים

מחלקות כטיפוסי נתונים

- ביסודה של גישת התכנות מונחה העצמים קיימת ההנחה שניתן לייצג ישויות מעולם הבעיה ע"י ישויות בשפת התכנות
- בכתיבת מערכת תוכנה בתחום מסוים (domain), נרצה לתאר את המרכיבים השונים באותו תחום כטיפוסיים ומשתנים בתוכנית המחשב
- התחומים שבהם נכתבות מערכות תוכנה מגוונים:
  - בנקאות, ספורט, תרופות, מוצרי צריכה, משחקים ומולטימדיה, פיסיקה ומדע, מנהלה, מסחר ושרותים...
- יש צורך בהגדרת **טיפוסי נתונים** שישקפו את התחום, כדי שנוכל לעלות ברמת ההפשטה שבה אנו כותבים תוכניות

מחלקות כטיפוסי נתונים

■ מחלקות מגדירות טיפוסים שהם הרכבה של טיפוסים אחרים (יסודיים או מחלקות בעצמם)

■ מופע (instance) של מחלקה נקרא **עצם** (object)

■ בשפת Java הגישה לעצמים היא באמצעות טיפוסי הפניה לעצם
■ לא ניתן לגשת לעצם עצמו.

■ כל מופע עשוי להכיל:

■ נתונים (data members, instance fields)

■ שרותים (instance methods)

■ פונקציות אתחול (בנאים, constructors)

מחלקות ועצמים

- כבר ראינו בקורס שימוש בטיפוסים שאינם פרימיטיביים: מחרוזת ומערך
  - גם ראינו שעקב שכיחות השימוש בהם יש להם הקלות תחביריות מסוימות (פטור מ- **new** והעמסת אופרטור +)
- ראינו כי עבודה עם טיפוסים אלה מערבת שתי ישויות נפרדות:
  - **העצם**: המכיל את המידע
  - **ההפנייה**: משתנה שדרכו ניתן לגשת לעצם
- זאת בשונה ממשתנים יסודיים (טיפוסים פרימיטיביים)
  - דוגמא:

```
int i = 5 , j = 7;  
String s = "Hello", t = "World";
```

i ו- j הם מופעים של int כשם ש "hello" ו- "world" הם מופעים של String. s ו- t הם הפניות למחרוזות.

שרותי מופע

למחלקות יש שרותי מופע – פונקציות אשר מופעלות על מופע מסוים של המחלקה

מופע

תחביר של הפעלת שרות מופע הוא:

```
objRef.methodName(arguments)
```

לדוגמא:

```
String str = "SupercaliFrajalistic";  
int len = str.length();
```

שם
מחלקה

זאת בשונה מזימון שרות מחלקה (static):

```
ClassName.methodName(arguments)
```

לדוגמא:

```
String.valueOf(15); // returns the string "15"
```

שימו של כי האופרטור נקודה (.) משמש בשני המקרים בתפקידים שונים לגמרי!

שירותי מופע

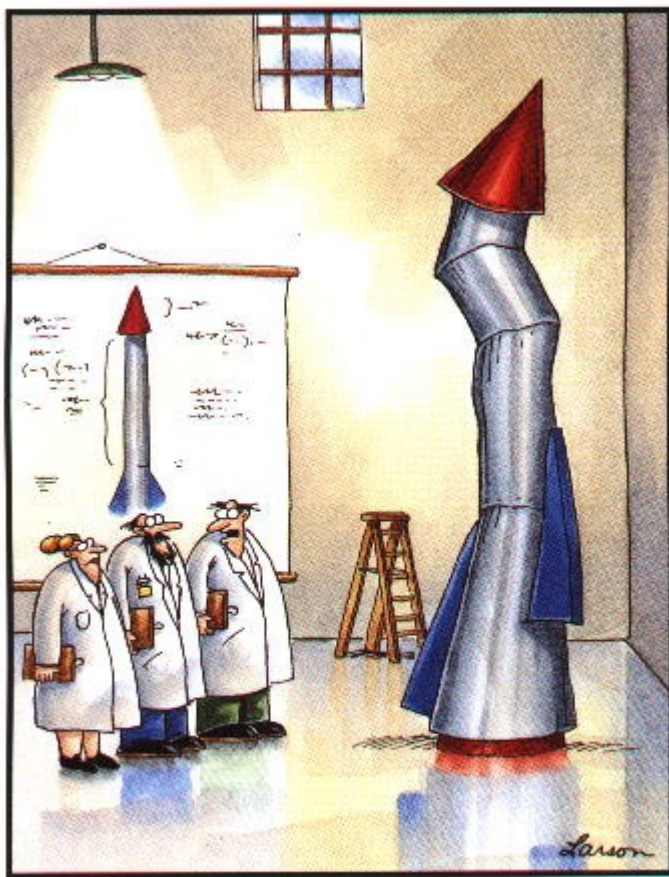
■ בפייתון ניתן לקרוא לשירותי מופע בשתי דרכים:

```
myLst = [1,2,3]
myLst.append(4)
list.append(myLst, 5)
```

תזכורת להגדרת המתודה
:list בתוך append

```
class list(object):
    def append(self, p_object):
        ...
```

ב Java פונקציה
סטטית לא יכולה
לשמש כפונקציית
מופע, ולהיפך!

"It's time we face reality, my friends. ...
We're not exactly rocket scientists."

הגדרת טיפוסים חדשים

The cookie cutter

- כאשר מכינים עוגיות מקובל להשתמש בתבנית ברזל או פלסטיק כדי ליצור עוגיות בצורות מעניינות (כוכבים)
- תבנית העוגיות (cookie cutter) היא מעין מחלקה ליצירת עוגיות
- העוגיות עצמן הן מופעים (עצמים) שנוצקו מאותה תבנית
- כאשר ה JVM טוען לזכרון את קוד המחלקה עוד לא נוצר אף מופע של אותה המחלקה.
- המופעים יוצרו בזמן מאוחר יותר – כאשר הלקוח של המחלקה יקרא מפורשות לאופרטור `new`
- אם יש לנו תבנית לעוגיות, זה לא אומר שיש לנו עוגיות.
- התבנית מגדירה את הצורה של העוגיות, אבל לא את הטעם שלהן (וניל? שוקולד?)

דוגמא

■ נתבונן במחלקה `MyDate` לייצוג תאריכים:

```
public class MyDate {  
    public int day;  
    public int month;  
    public int year;  
}
```

■ שימו לב! השדות `day`, `month` ו-`year` הוגדרו ללא המציין `static` ולכן בכל מופע עתידי של עצם מהמחלקה `MyDate` יופיעו השדות האלה

■ שאלה: כאשר ה `JVM` טוען לזיכרון את המחלקה איפה בזיכרון נמצאים השדות `day`, `month` ו-`year`?

■ תשובה: הם עוד לא נמצאים! הם ייווצרו רק כאשר לקוח ייצר מופע (עצם, אובייקט) מהמחלקה

לקוח של המחלקה MyDate

- לקוח של המחלקה הוא קטע קוד המשתמש ב- MyDate
- למשל: כנראה שמי שכותב יישום של יומן פגישות צריך להשתמש במחלקה
- דוגמא:

```
public class MyDateClient {  
  
    public static void main(String[] args) {  
        MyDate d1 = new MyDate();  
  
        d1.day = 29;  
        d1.month = 2;  
        d1.year = 1984;  
  
        System.out.println(d1.day + "/" + d1.month + "/" + d1.year);  
    }  
}
```

- בדוגמא אנו רואים:
- שימוש באופרטור ה- **new** ליצירת מופע חדש מטיפוס MyDate
- שימוש באופרטור הנקודה לגישה לשדה של המופע המוצבע ע"י d1

אם שרות, אז עד הסוף

- האם התאריך `d1` מייצג תאריך תקין?
- מה יעשה כותב היומן כאשר יצטרך להזיז את הפגישה בשבוע?
■ האם `d1.day += 7` ?
- כמו כן, אם למחלקה כמה לקוחות שונים – אזי הלוגיקה הזו תהיה משוכפלת אצל כל אחד מהלקוחות
- אחריותו של מי לוודא את תקינות התאריכים ולממש את הלוגיקה הנלווית?
- המחלקה היא גם מודול. אחריותו של הספק – כותב המחלקה – לממש את כל הלוגיקה הנלווית לייצוג תאריכים
  - כדי לאכוף את עקביות המימוש (משתמר המחלקה) על משתני המופע להיות פרטיים

```

public class MyDate {

    private int day;
    private int month;
    private int year;

    public static void incrementDate(MyDate d){
        // changes d to be the consequent day
    }

    public static String toString(MyDate d){
        return d.day + "/" + d.month + "/" + d.year;
    }

    public static void setDay(MyDate d, int day){
        /* changes the day part of d to be day if
        * the resulting date is legal */
    }

    public static int getDay(MyDate d){
        return d.day;
    }

    private static boolean isLegal(MyDate d){
        // returns if d represents a legal date
    }

    // more...
}

```

בהמשך ניראה מימוש אחר של
 השירותים של MyData.
 במימוש זה, לא נצטרך לשלוח
 את d כפרמטר לשירותים.

נראות פרטית

מכיוון שהשדות `day`, `month` ו-`year` הוגדרו בנראות פרטית (private) לא ניתן להשתמש בהם מחוץ למחלקה (שגיאת קומפילציה)

```
public class MyDateClient {  
  
    public static void main(String[] args) {  
        MyDate d1 = new MyDate();  
  
        ❌ d1.day = 29;  
        ❌ d1.month = 2;  
        ❌ d1.year = 1984;  
    }  
}
```

כדי לשנות את ערכם יש להשתמש בשרותים הציבוריים שהוגדרו לשם כך

לקוח של המחלקה MyDate

```
public class MyDateClient {  
  
    public static void main(String[] args) {  
        MyDate d1 = new MyDate();  
        MyDate.setDay(d1, 29);  
        MyDate.setMonth(d1, 2);  
        MyDate.setYear(d1, 1984);  
  
        System.out.println(MyDate.toString(d1));  
    }  
}
```


- כעת הדוגמא מתקמפלת אך עדיין נותרו בה שתי בעיות:
- השימוש בפונקציות גלובליות (סטטיות) מסורבל
  - עבור כל פונקציה אנו צריכים להעביר את `d1` כארגומנט
  - מיד לאחר השימוש באופרטור ה `new` קיבלנו עצם במצב לא עיקבי
  - עד לביצוע השמת התאריכים הוא מייצג את התאריך הלא חוקי 0/0/00

שרותי מופע

- כדי לפתור את הבעיה הראשונה, נשתמש בסוג שני של שרותים הקיים ב Java – **שרותי מופע**
- שירותי מופע הם שרותים המשויכים למופע מסוים – הפעלה שלהם נחשבת כבקשה או שאלה מעצם מסוים – והיא מתבצעת בעזרת אופרטור הנקודה
- בגלל שהבקשה היא מעצם מסוים, אין צורך להעביר אותו כארגומנט לפונקציה
- מאחורי הקלעים הקומפיילר מייצר משתנה בשם **this** ומעביר אותו לפונקציה, ממש כאילו העביר אותו המשתמש בעצמו

ממתקים להמונים

ניתן לראות בשרותי מופע **סוכר תחבירי** (syntactic sugar) לשרותי מחלקה, כלומר – לדמיין את שרות המופע `m()` של מחלקה `C` כאילו היה שרות מחלקה (סטטי) המקבל עצם מהטיפוס `C` כארגומנט:

```
public class C {  
  
    public void m(args) { ... }  
  
    public static void main(String[] args) {  
        C myC = new C();  
        myC.m(args);  
    }  
}
```

`m` הוא שירות מופע

`m` הוא שירות סטטי

```
public class C {  
  
    public static void m(C thisObj, args) {...}  
  
    public static void main(String[] args) {  
        C myC = new C();  
        C.m(myC, args);  
    }  
}
```

"לא מה שחשבת"

- שרותי מופע מספקים תכונה נוספת ל Java פרט לסוכר התחבירי
- בהמשך הקורס נראה כי לשרותי המופע ב Java תפקיד מרכזי בשיגור שרותים דינאמי (dynamic dispatch), תכונה בשפה המאפשרת החלפת המימוש בזמן ריצה ופולימורפיזם
- תאור שרותי מופע כסוכר תחבירי הוא פשטני (**ושגוי!**) אך נותן אינטואיציה טובה לגבי פעולת השרות בשלב זה של הקורס

הקוד הזה חוקי !

המשתנה `this` מוכר בתוך שרתי המופע כאילו הועבר ע"י המשתמש.

אולם לא חובה להשתמש בו

```
public class MyDate {  
  
    private int day;  
    private int month;  
    private int year;  
  
    public void incrementDate(        ){  
        // changes itself to be the consequent day  
    }  
  
    public String toString(        ){  
        return this.day + "/" + this.month + "/" + this.year;  
    }  
  
    public void setDay(        int day){  
        /* changes the day part of itself to be day if  
        * the resulting date is legal */  
    }  
  
    public int getDay(        ){  
        return this.day;  
    }  
  
    private boolean isLegal(        ){  
        // returns if the argument represents a legal date  
    }  
  
    // more...  
}
```

```

public class MyDate {

    private int day;
    private int month;
    private int year;

    public void incrementDate(){
        // changes current object to be the consequent day
    }

    public String toString(){
        return day + "/" + month + "/" + year;
    }

    public void setDay(int day){
        /* changes the day part of the current object to be day if
        * the resulting date is legal */
    }

    public int getDay(){
        return day;
    }

    private boolean isLegal(){
        // returns if the current object represents a legal date
    }

    // more...
}

```


בנאים (constructors)

- כדי לפתור את הבעיה שהעצם אינו מכיל ערך תקין מיד עם יצירתו נגדיר עבור המחלקה **בנאי**
- בנאי הוא **פונקציה אתחול** הנקראת ע"י אופרטור ה **new** מיד אחרי שהוקצה מקום לעצם החדש. שמה כשם המחלקה שהיא מאתחלת וחתימתה אינה כוללת ערך מוחזר
- המוטיבציה המרכזית להגדרת בנאים היא יצירת עצם שהוא עקבי עם השימוש המיועד שלו (בהמשך נדבר על *משתמר מחלקה ומצב מופשט בעל משמעות*)
- למשל, נרצה שהאובייקט ה **MyDate** שאנחנו מייצרים יכיל תאריך חוקי מיד עם יצירתו


```
public class MyDate {  
    private int day;  
    private int month;  
    private int year;
```

הגדרת בנאי ל MyDate

```
    public MyDate(int day, int month, int year) {  
        this.day = day;  
        this.month = month;  
        this.year = year;  
    }  
    // the rest of the code  
}
```

```
public class MyDateClient {
```

קוד לקוח המשתמש ב- MyDate

```
    public static void main(String[] args) {  
        MyDate d1 = new MyDate(29,2,1984);  
        d1.incrementDate();  
  
        System.out.println(d1.toString());  
    }  
}
```

בנאים

האם ניתן לאתחל שדה נוסף בתוך הבנאי?

```
public class MyDate {  
  
    private int day;  
    private int month;  
    private int year;  
  
    public MyDate(int day, int month, int year) {  
        this.day = day;  
        this.month = month;  
        this.year = year;  
        this.hour = 11;  
    }  
}
```


בנאים

```
public class MyDate {
```

```
    private int day;  
    private int month;  
    private int year;
```

} הגדרת שדות

```
    public MyDate(int day, int month, int year) {
```

```
        this.day = day;  
        this.month = month;  
        this.year = year;  
        this.hour = 11;
```

} אתחול שדות

```
}
```

```
}
```

לא ניתן לאתחל שדה שלא הוגדר, בדיוק כשם
שלא ניתן לאתחל ערך של משתנה שלא הוגדר!

בנאים

האם ניתן לוותר על השימוש ב **this** בבנאי שהגדרנו?

```
public class MyDate {  
    //members here  
  
    public MyDate(int day, int month, int year) {  
        this.day = day;  
        this.month = month;  
        this.year = year;  
    }  
}
```

כעת מופיעה בקוד ההשמה הבאה:

`day=day;`

בגלל ששם השדה זהה לשם הפרמטר, הורדת השימוש ב **this** מייצרת השמה חסרת משמעות אשר אינה מאתחלת את השדה `.day`.

בנאי ברירת מחדל

■ במידה ולא הוגדר אף בנאי למחלקה, נוצר בנאי ברירת מחדל (default constructor).

■ בנאי ברירת המחדל מתנהג בדיוק כמו הבנאי הבא:

```
public class MyDate {  
  
    public MyDate() {  
    }  
}
```

■ ומאפשר יצירה של אובייקט מטיפוס MyDate באופן הבא:

```
public static void main(String[] args) {  
    MyDate d1 = new MyDate();  
}
```

בנאים

■ לאילו ערכים מאותחלים שדות מחלקה שלא אותחלו בבנאי?

שדות של מחלקות מאותחלים אוטומטית לערכים הדיפולטיים של כל טיפוס (0, null, false), כך שאין חובה לאתחל ערכים אלה בבנאי.

■ זכרון שמוקצה על ה Heap מאתחל אוטומטית.

בנאים

האם הקוד הבא יתקמפל? ■

```
public class MyDate {
    //members here

    public MyDate(int day, int month, int year) {
        this.day = day;
        this.month = month;
        this.year = year;
    }

    public static void main(String[] args) {
        MyDate d1 = new MyDate();
    }
}
```

בנאי ברירת מחדל נוצר רק כאשר לא הוגדר אף בנאי אחר במחלקה.
אם קיים מימוש של בנאי כלשהו, הבנאי הריק לא נוצר אוטומטית
ויש לממש אותו בקוד במידה ונרצה להשתמש בו.

records

- חדש החל מגירסת Java 16
- קיים סוג מסויים של מחלקות עבור קיים תחביר מיוחד.
- מחלקות אלה מייצגות "plain data carriers" כלומר, מחלקות שמאגדות יחד כמה פרטי מידע שאמורים לעבור ממקום למקום. למשל, מזהה של סטודנט שמורכב מתעודת זהות ושם.
- מחלקות אלה מיוצרות עם מידע כלשהו, והמידע לא אמור להשתנות לאורך חיי המחלקה.
- מחלקות אלה ניתן לממש כמו כל מחלקה רגילה, או שניתן לעשות שימוש ב records.

records

```
public final class Rectangle {  
    final float length;  
    final float width;  
  
    public Rectangle(float length, float width) {  
        this.length = length;  
        this.width = width;  
    }  
  
    public float length() { return length; }  
    public float width() { return width; }  
}
```

את ה final הזה נסביר בהמשך הקורס


```
public record Rectangle(float length, float width) { }
```

records

```
public record Rectangle(float length, float width) {
```

ניתן להוסיף מתודות נוספות

```
}  
ניתן להוסיף קוד לבנאי (אך שימו לב שאתחול השדות קורה אוטומטית,  
ומכיוון שהם מוגדרים כ final, לא ניתן לכתוב בגוף הבנאי קוד שמעדכן אותם)
```

כך נשתמש ב records

```
public static void main(String[] args) {  
    Rectangle r = new Rectangle(1.5f, 3.5f);  
    System.out.println(r.length()); //1.5  
    System.out.println(r.width()); //3.5  
    System.out.println(r.getArea()); //5.25  
}
```

הפונקציות length() ו width()
נוצרות אוטומטית עם נראות
public

מודל הזיכרון של זימון שרותי מופע

מודל הזיכרון של זימון שרותי מופע

■ בדוגמא הבאה נראה כיצד מייצר הקומפיילר עבורנו את ההפניה `this` עבור כל בנאי וכל שרות מופע

■ נתבונן במחלקה `Point` המייצגת נקודה במישור הדו מימדי. כמו כן המחלקה מנהלת מעקב בעזרת משתנה גלובלי (סטטי) אחר מספר העצמים שנוצרו מהמחלקה

■ בהמשך הקורס נציג מימוש מלא ומעניין יותר של המחלקה, אולם כעת לצורך פשטות הדוגמא נסתפק בבנאי, שדה מחלקה, שני שדות מופע ושלושה שרותי מופע

```
public class Point {

    private static double numOfPoints;

    private double x;
    private double y;

    public Point(double x, double y) {
        this.x = x;
        this.y = y;
        numOfPoints++;
    }

    public double getX() {
        return x;
    }

    public void setX(double newX) {
        if(newX > 0.0 && newX < 100.0)
            doSetX(newX);
    }

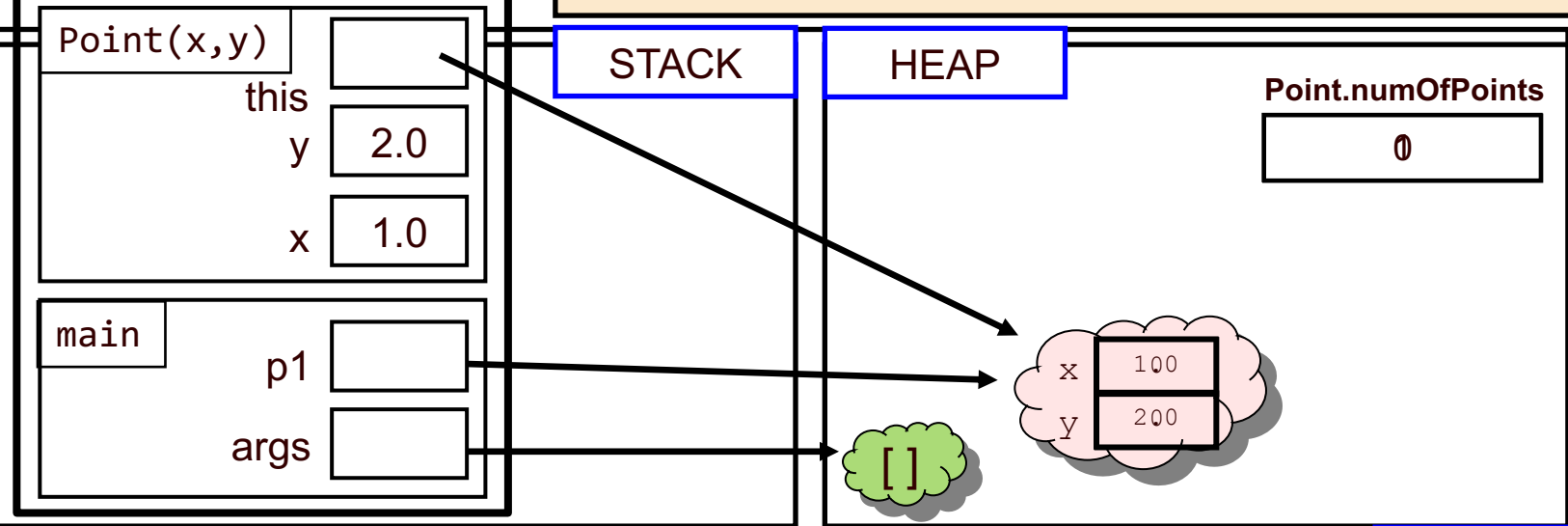
    private void doSetX(double newX) {
        x = newX;
    }

    // More methods...
}
```

PointUser

```
public class PointUser {  
  
    public static void main(String[] args) {  
        Point p1 = new Point(1.0, 2.0);  
        Point p2 = new Point(10.0, 20.0);  
  
        p1.setX(11.0);  
        p2.setX(21.0);  
  
        System.out.println("p1.x == " + p1.getX());  
    }  
}
```

בכל הפעלה נוצר שורת זיכרון, בה לפי העצמים מצביעה
 (target) שעליה העצם הזה עתה הוקצה this מצביעה
 לעצם זה


```
public class PointUser {
    public static void main(String[] args) {
        Point p1 = new Point(1.0, 2.0);
        Point p2 = new Point(10.0, 20.0);

        p1.setX(11.0);
        p2.setX(21.0);

        System.out.println("p1.x == "
            + p1.getX());
    }
}
```

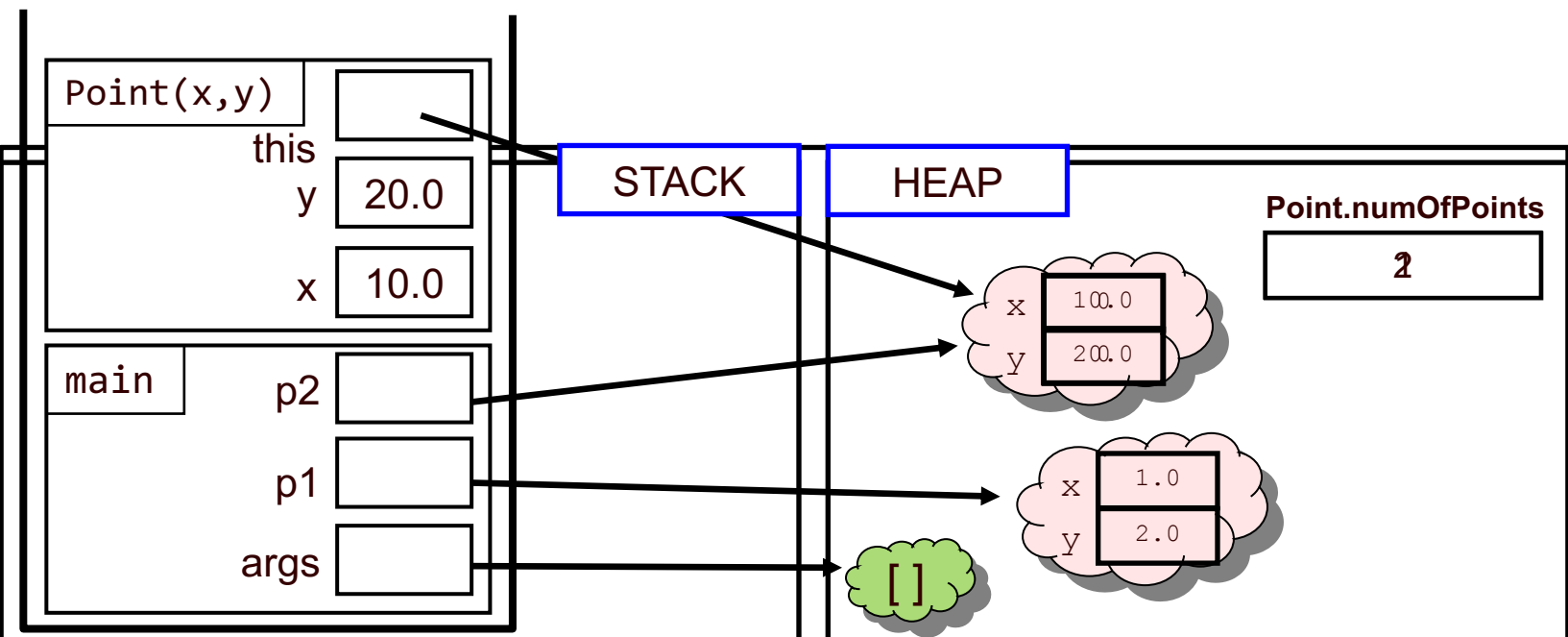
```
public class Point {
    // private members here
    public Point(double x, double y){
        this.x = x;
        this.y = y;
        numOfPoints++;
    }

    public double getX()
    { return x; }

    public void setX(double newX) {
        if(newX > 0.0 && newX < 100.0)
            doSetX(newX);
    }

    private void doSetX(double newX)
    { x = newX; }
}
```

CODE


```
public class PointUser {
    public static void main(String[] args) {
        Point p1 = new Point(1.0, 2.0);
        Point p2 = new Point(10.0, 20.0);

        p1.setX(11.0);
        p2.setX(21.0);

        System.out.println("p1.x == "
            + p1.getX());
    }
}
```

CODE

```
public class Point {
    // private members here
    public Point(double x, double y){
        this.x = x;
        this.y = y;
        numOfPoints++;
    }

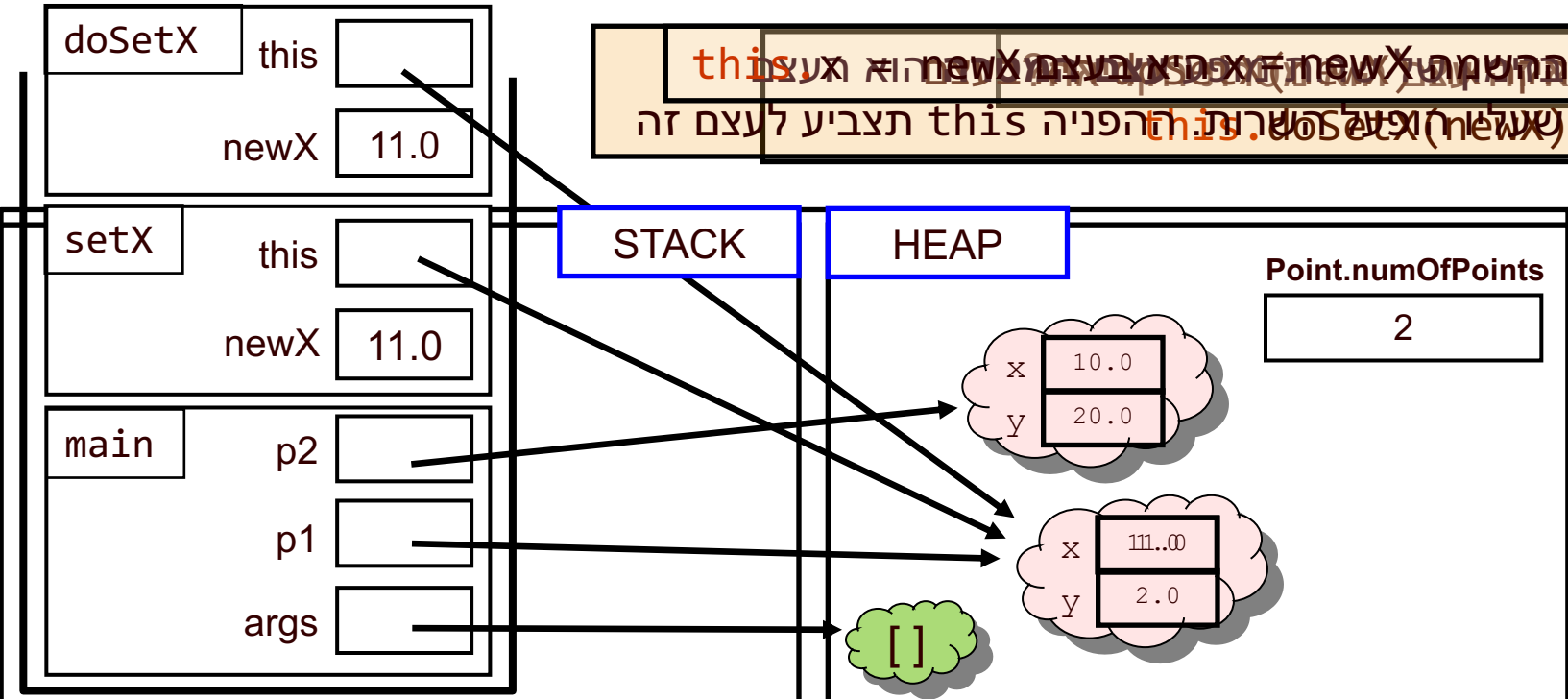
    public double getX()
    { return x; }

    public void setX(double newX) {
        if(newX > 0.0 && newX < 100.0)
            doSetX(newX);
    }

    private void doSetX(double newX)
    { x = newX; }
}
```


הקטנה newX מאפיינה את ה- this
 (שגלה) וצבעה שורת זה הפניה this תצביע לעצם זה

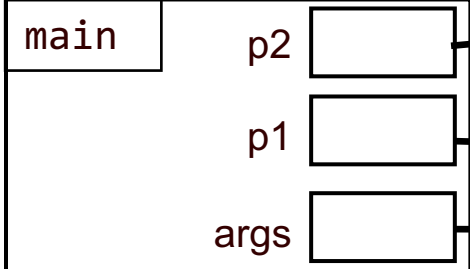
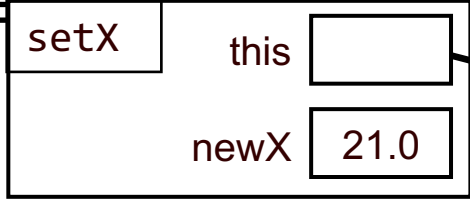
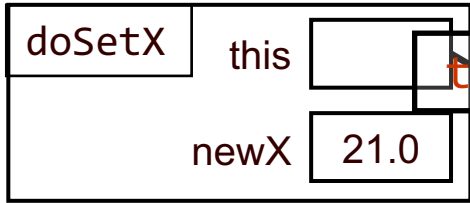


```
public class PointUser {
    public static void main(String[] args) {
        Point p1 = new Point(1.0, 2.0);
        Point p2 = new Point(10.0, 20.0);
        p1.setX(11.0);
        p2.setX(21.0);
        System.out.println("p1.x == "
            + p1.getX());
    }
}
```

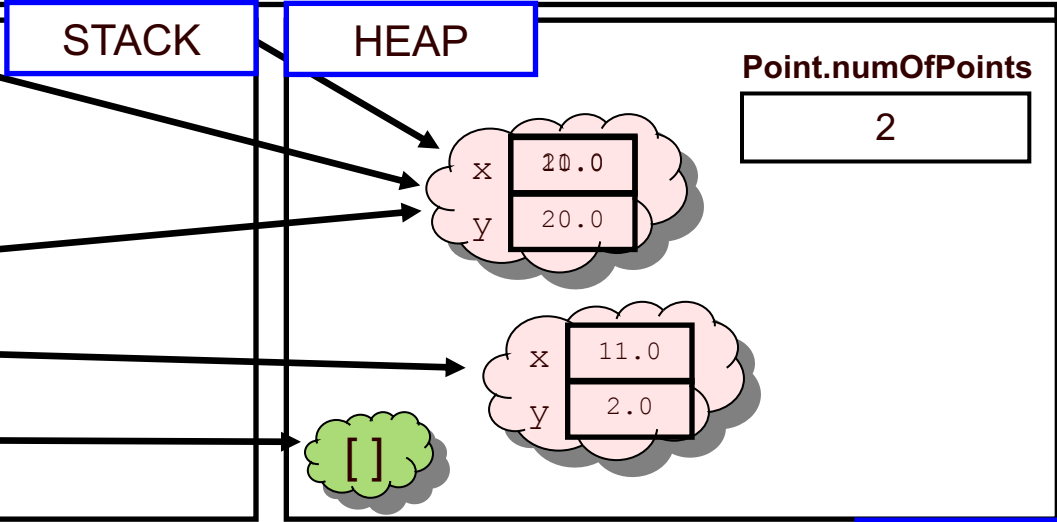
```
public class Point {
    // private members here
    public Point(double x, double y){
        this.x = x;
        this.y = y;
        numOfPoints++;
    }
    public double getX()
    { return x; }
    public void setX(double newX) {
        if(newX > 0.0 && newX < 100.0)
            this.doSetX(newX);
    }
    private void doSetX(double newX)
    { this.x = newX; }
}
```

תמונה 1 בשפת Java
 שיוצרת תל אביב

65

הקמת אובייקט חדש (new X) והקצאת זיכרון עבור המשתנים x ו-y.
 פעולת הוספת נקודה (doSetX) על ידי תצביע לעצם זה (this).

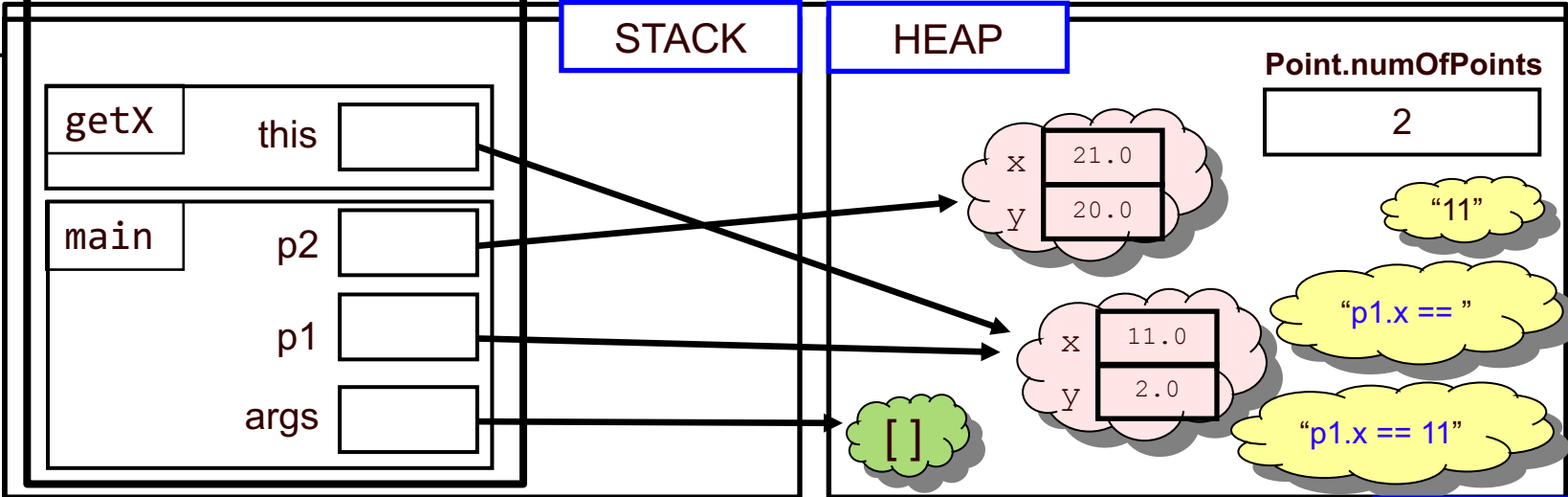
```
public class PointUser {
    public static void main(String[] args) {
        Point p1 = new Point(1.0, 2.0);
        Point p2 = new Point(10.0, 20.0);
        p1.setX(11.0);
        p2.setX(21.0);
        System.out.println("p1.x == "
            + p1.getX());
    }
}
```

```
public class Point {
    // private members here
    public Point(double x, double y){
        this.x = x;
        this.y = y;
        numOfPoints++;
    }
    public double getX()
    { return x; }
    public void setX(double newX) {
        if(newX > 0.0 && newX < 100.0)
            this.doSetX(newX);
    }
    private void doSetX(double newX)
    { this.x = newX; }
}
```

תמונה 1 בשפת Java
 שיוצרת תל אביב

CODE

המשפט "return this.x" הוא אובייקט


```
public class PointUser {
    public static void main(String[] args) {
        Point p1 = new Point(1.0, 2.0);
        Point p2 = new Point(10.0, 20.0);

        p1.setX(11.0);
        p2.setX(21.0);

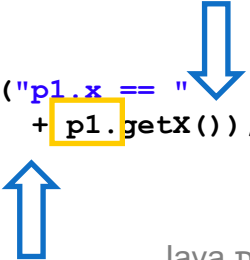
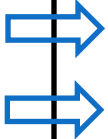
        System.out.println("p1.x == "
            + p1.getX());
    }
}
```

```
public class Point {
    // private members here
    public Point(double x, double y){
        this.x = x;
        this.y = y;
        numOfPoints++;
    }

    public double getX()
    { return this.x; }

    public void setX(double newX) {
        if(newX > 0.0 && newX < 100.0)
            doSetX(newX);
    }

    private void doSetX(double newX)
    { this.x = newX; }
}
```


סיכום ביניים

- **שרותי מופע** (instance methods) בשונה משרותי מחלקה (static method) פועלים על עצם מסוים (this) ■ בעוד ששרותי מחלקה פועלים בדרך כלל על הארגומנטים שלהם
- **משתני מופע** (instance fields) בשונה ממשתני מחלקה (static fields) הם **שדות בתוך עצמים**. הם נוצרים רק כאשר נוצר עצם חדש מהמחלקה (ע"י new) ■ בעוד ששדות מחלקה הם משתנים גלובליים. קיים עותק אחד שלהם, שנוצר בעת טעינת קוד המחלקה לזכרון, ללא קשר ליצירת עצמים מאותה המחלקה